

SPOJENÍ

Petr Mikeš
Natálie Stuchlíková
Bára Urbánková

anotace

Instalace Spojení vzniká jako reakce na konkrétní místo i proces jejího vzniku. Téma spojení se zde neprojevuje pouze ve výsledné formě díla, ale prostupuje celým jeho kontextem – od instinktivního rozhodnutí autorů spolupracovat namísto vzájemného soutěžení až po samotné umístění v dynamickém prostředí, kde se přirozeně protínají různé druhy pohybu, vztahů a struktur. Klíčovými pojmy, které koncept rámuji, jsou instinkt a lidskost jakožto základní impulzy vedoucí ke vzniku vztahů i samotného díla.

Prostor mezi třemi stožáry se stává nositelem napětí i propojení. Instalace tyto vertikální prvky nejen fyzicky spojuje, ale zároveň zdůrazňuje jejich vzájemnou závislost a přetváří je v aktivní součást výrazu. V kontextu blízkosti nádraží, obchodního centra a frekventované komunikace dílo reflektuje každodenní setkávání – lidské i technologické, osobní i anonymní, plynulé i fragmentární.

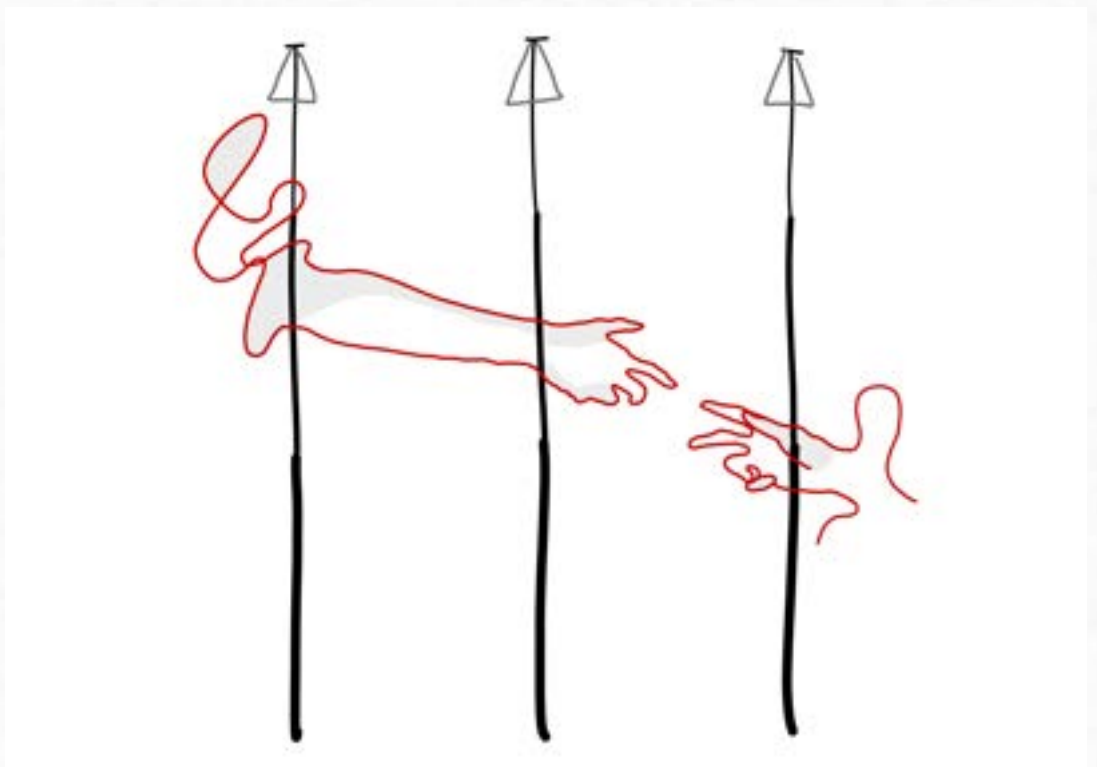
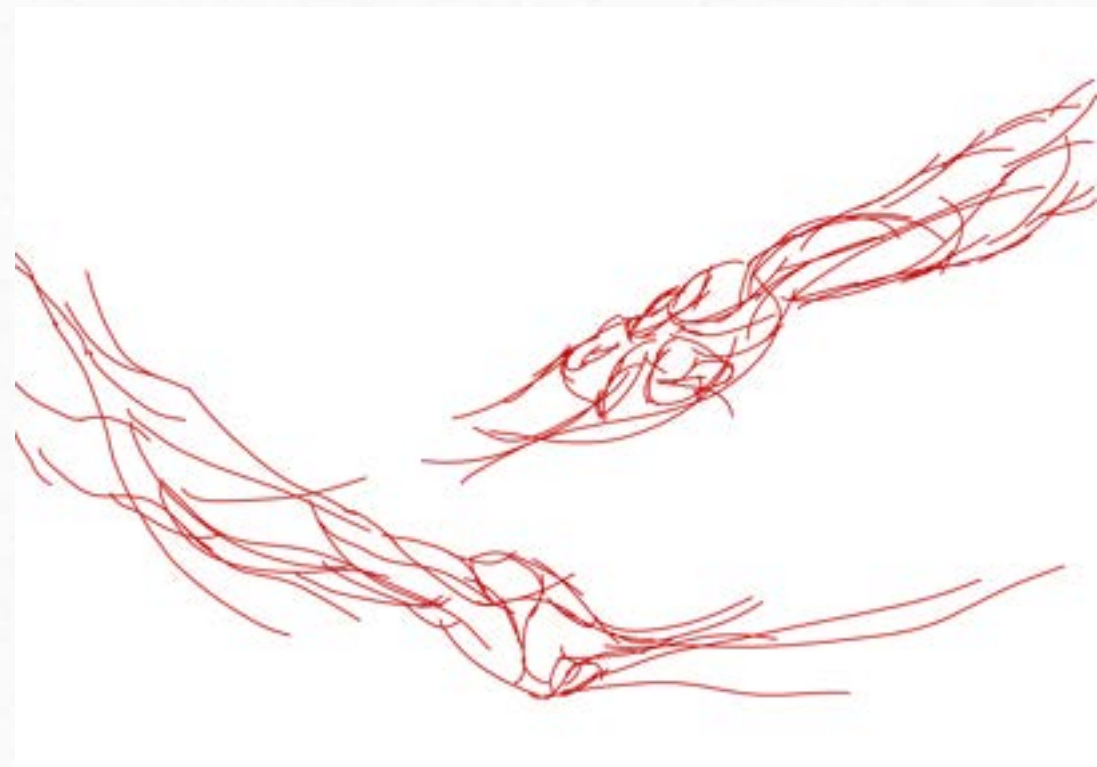
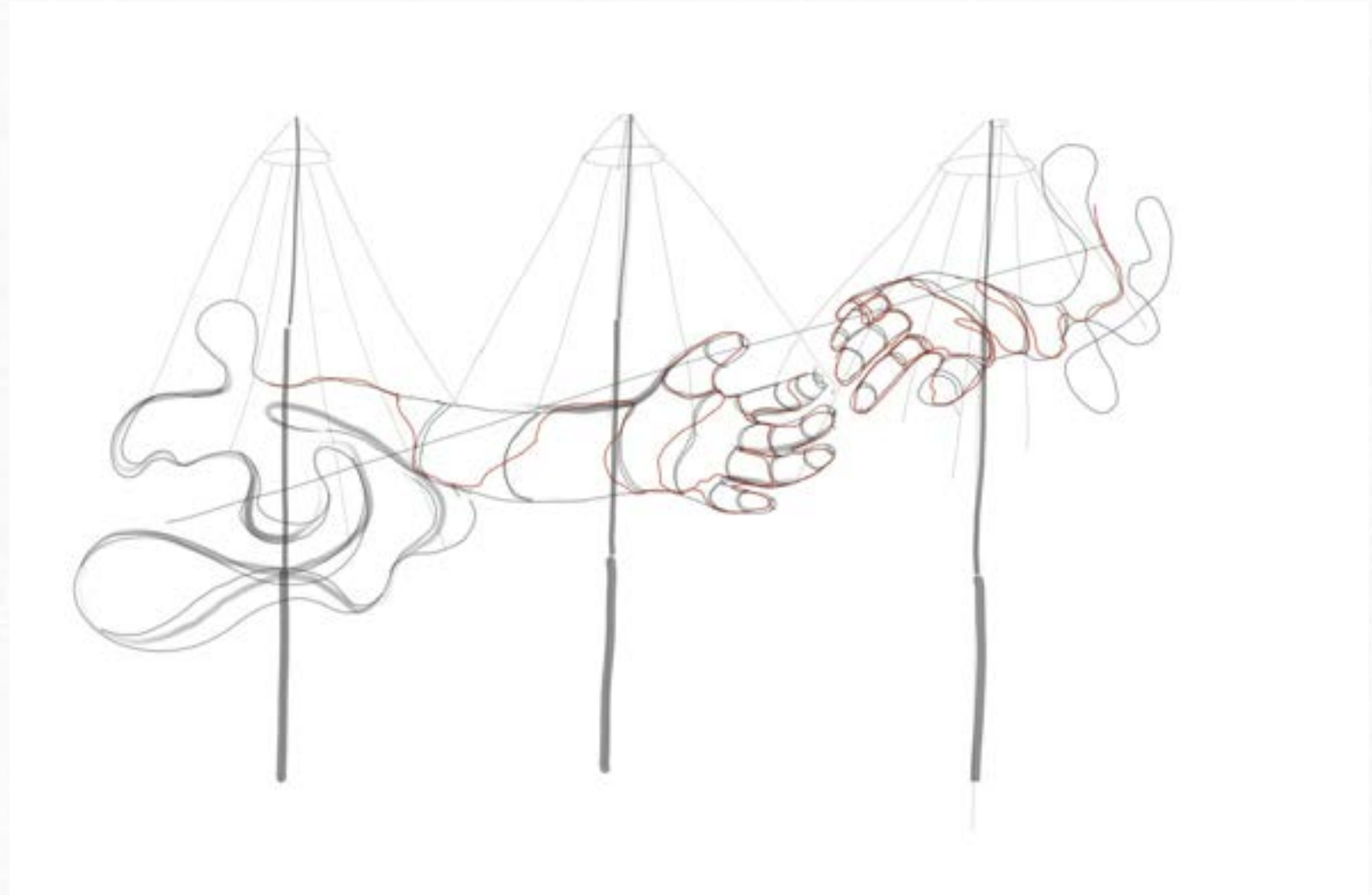
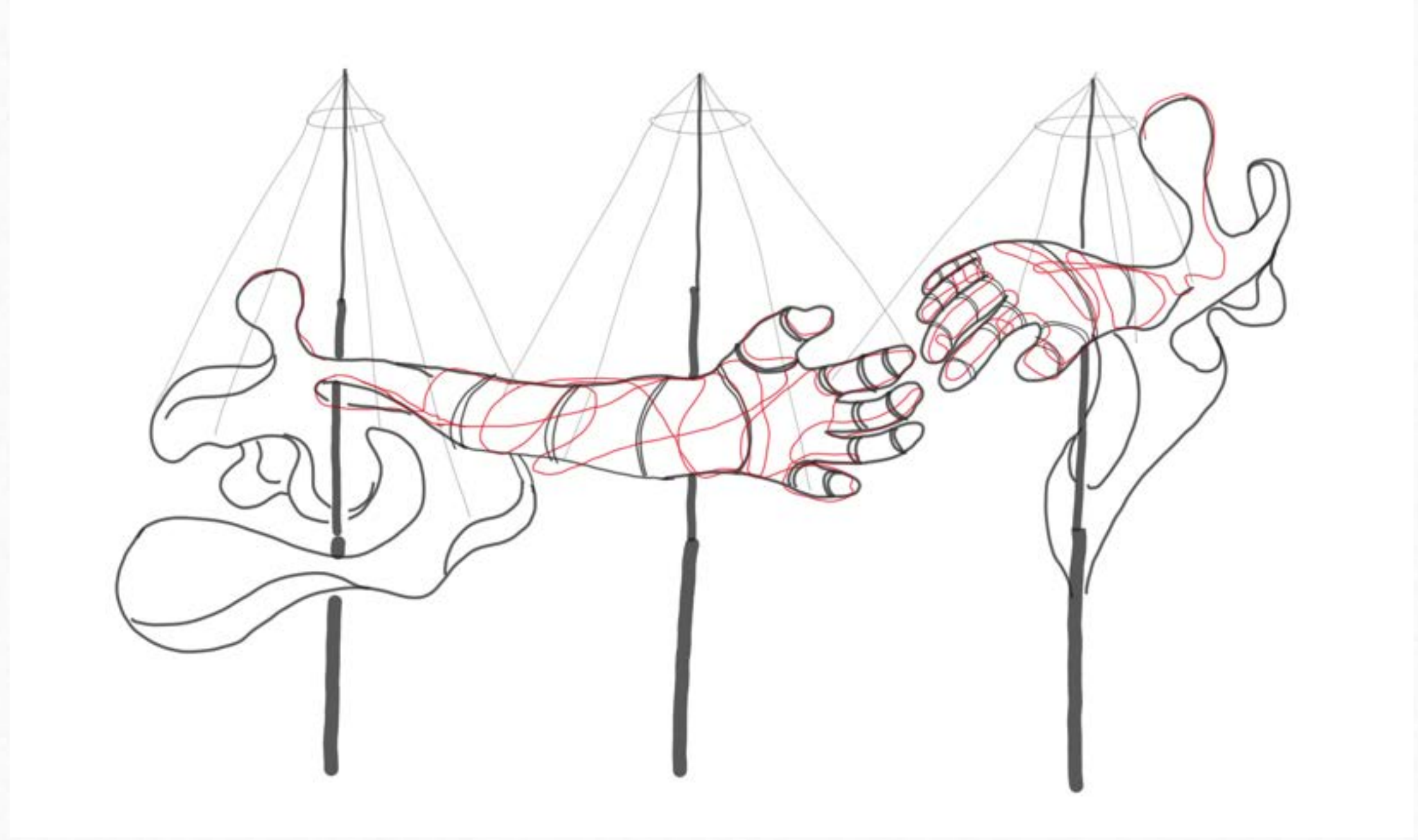
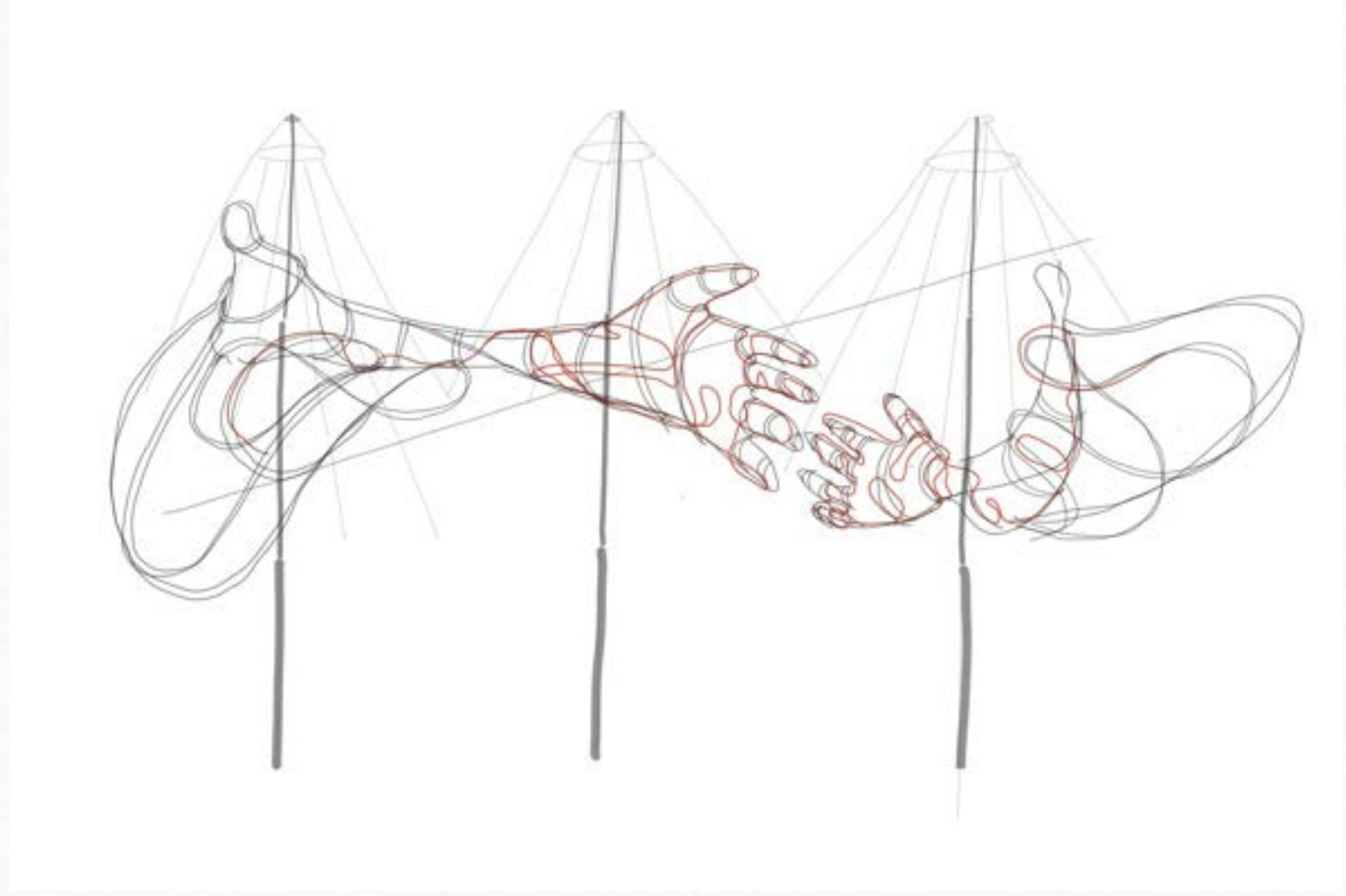
Vizuální jazyk instalace vychází z fragmentů figurace, konkrétně z motivu rukou jako univerzálního gesta spojení. Tyto čitelné prvky se postupně rozpouštějí do abstraktnějších forem, čímž vytvářejí napětí mezi konkrétním a neuchopitelným. Práce kombinuje lineární kresbu v prostoru s plošnějšími zásahy, aby obstála i v rušném vizuálním prostředí a dokázala komunikovat na různých úrovních vnímání. Z větší vzdálenosti se celek divákovi jeví jako jasně čitelné gesto spojení, zatímco při bližším pohledu se rozpadá do vrstevnaté kompozice linií a ploch.

Spojení tak není pouze fyzickým propojením tří bodů, ale i otevřeným polem významů, ve kterém se setkávají vztahy, pohyb a sdílená zkušenost, formovaná instinktem i lidskostí.

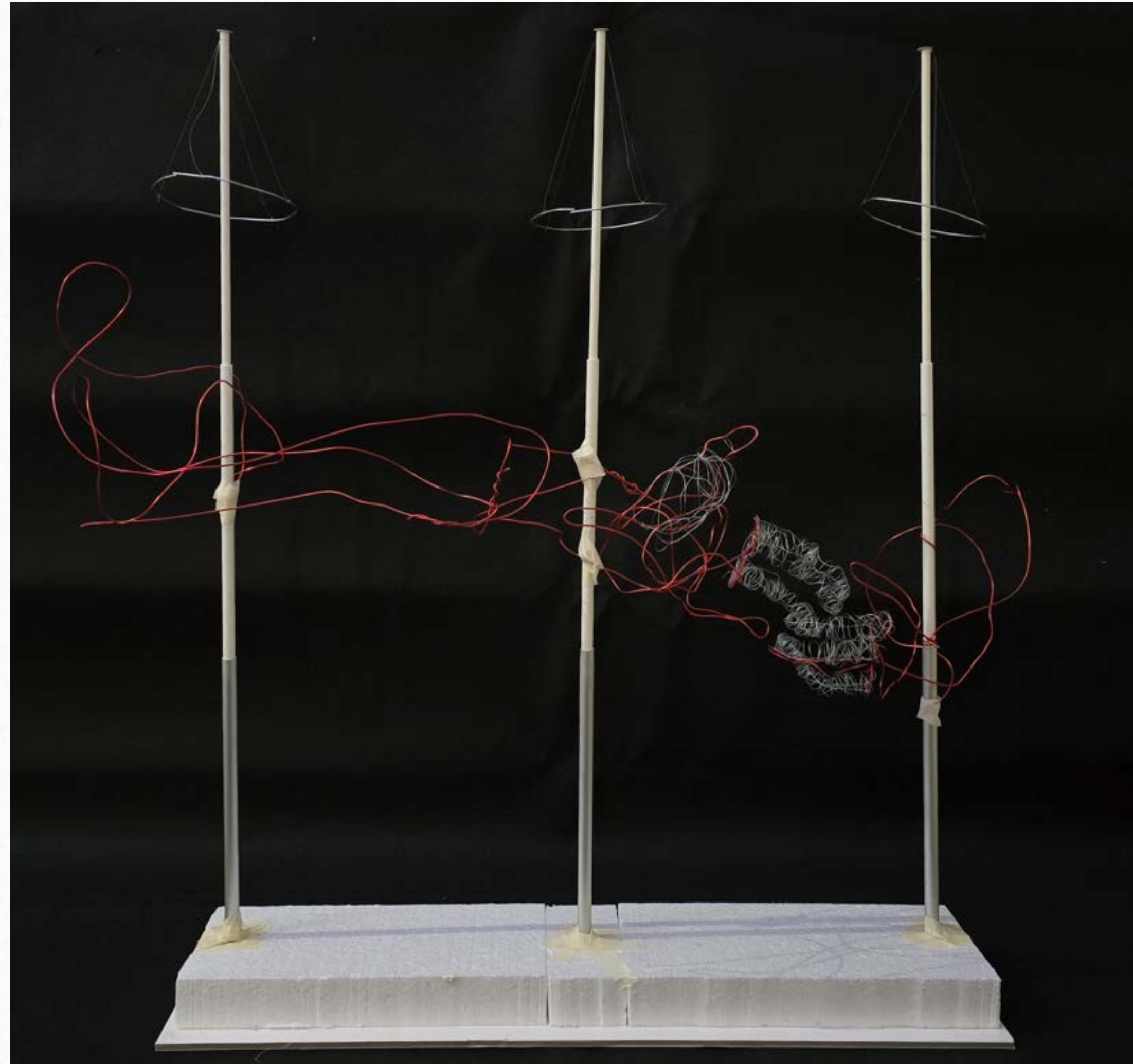
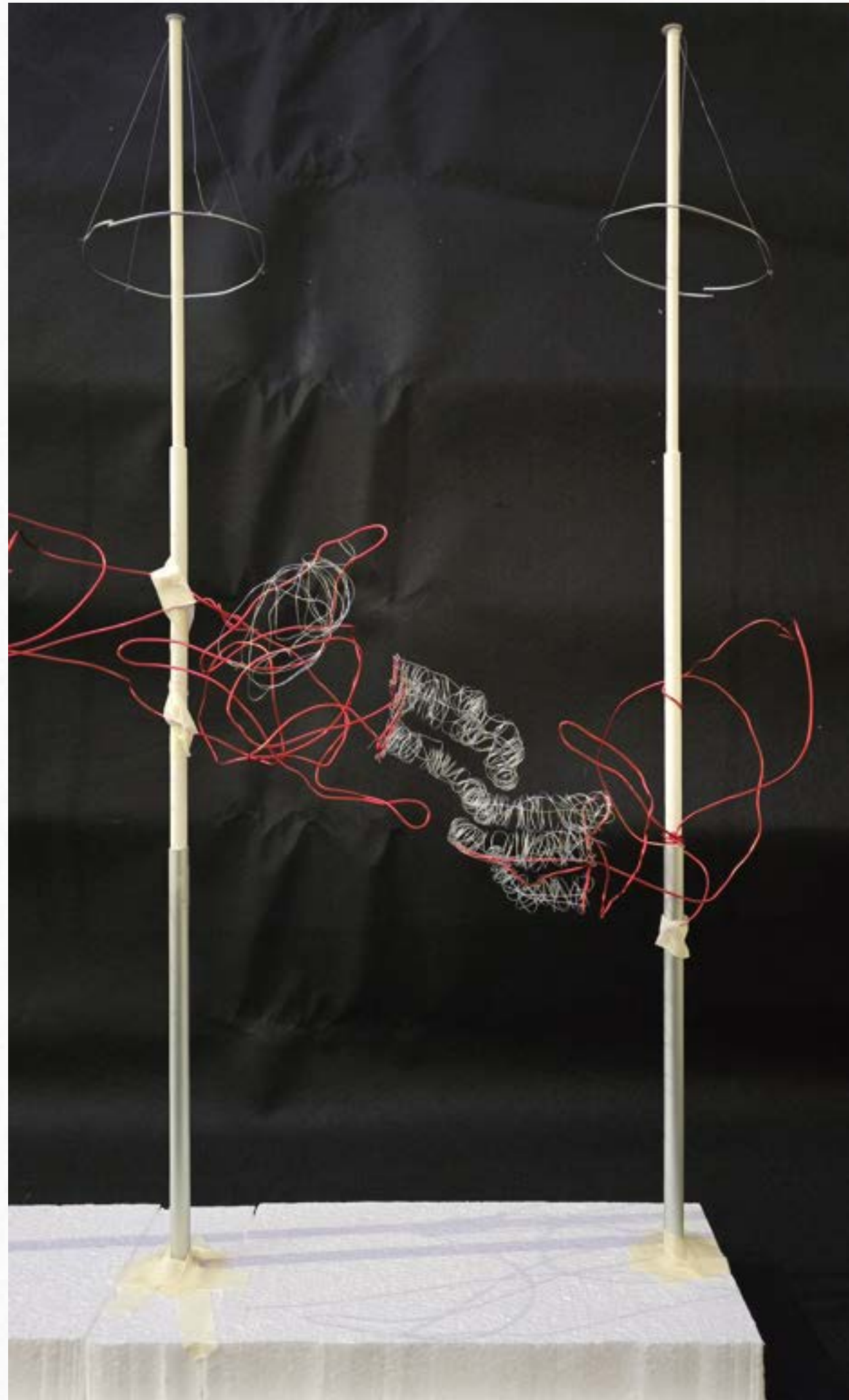
moodboard

skici

model

*model slouží spíš jako médium pro lepší představu, materiály a tvarosloví ve finální instalaci se vším všudy vyzní jinak

model

